

Larisa Grčić-Simeunović
Zadar

SUVREMENA TOPONIMIJA K. O. SUŠAK

UDK: 811.163.42'373.21(497.5-37 Sušak)

Rukopis primljen za tisak 15.10.2007.

Izvorni znanstveni članak

Original scientific paper

Recenzenti: Vladimir Skračić i Nikola Vuletić

U prilogu se prezentira korpus toponima prikupljen terenskim istraživanjem u četvrtima k. o. Sušak. Toponimija k. o. Sušak odraz je specifičnih povijesnih okolnosti ovog teritorija. Anketirani su lokalni govornici i izradene su toponomastičke karte analiziranog područja. Svakom je toponimskom liku pridružen njegov opis. Toponimi su analizirani na morfološkoj, sintaktičkoj i semantičkoj razini. Identitet sušačke toponimije ubrzano se mijenja te smo nastojali zabilježiti žive toponimske likove koji su pod utjecajem sjevernočakavsko-ekavskog dijalekta.

***Ključne riječi:* toponimija, k. o. Sušak, toponomastičke karte, ekavski čakavski dijalekt**

1. PODRUČJE, CILJ I METODOLOGIJA ISTRAŽIVANJA

Katastarska općina Sušak integralni je dio općine Rijeka; na zapadu graniči s k. o. Stari Grad, na sjeveru s k. o. Pašac, dok se na istoku nalaze k. o. Draga i k. o. Kostrena. U administrativnoj podjeli grada Rijeke oblik Sušak je tradicionalno ime za niz četvrti. Iako one čine k. o. Sušak, samo ime se danas sve rijede koristi jer je prevladao toponim Rijeka. Stoga možemo govoriti o višeimenosti odnosno o starom i novom imenu.

K. o. Sušak čini devet stambenih četvrti: Krimeja, Donja Orešovica, Gornja Orešovica¹, Pećine, Strmica, Sušak u užem smislu², Donja Vežica, Gornja Vežica i Trsat. Najstarije

¹ Iako u službenoj podjeli više nije prisutno administrativno razgraničenje Gornje i Donje Orešovice, mještani i dalje koriste ove toponimske likove, stoga smo ih prihvatali vodeći se principom upotrebe i stanja na terenu.

² Nakon osamostaljivanja grada Sušaka 1919. njegov se uži centar naziva *Sušak u užem smislu*. Kako još u vijek nije usustavljeno novo ime za ovu četvrt koja je dala ime čitavoj katastarskoj općini, služiti ćemo se ovim

četvrti Trsat i Vežica³, konstituirale su se daleko od mora, na uzvisinama Trsatskog brijege odnosno brijege Vežica (Sveti Križ). U podnožju brijege Kljun smjestile su se Gornja i Donja Orešovica, a novije četvrti Kremeja, Vojak i Boulevard širile su se na strmim i golin vapnenačkim padinama. Luka Baroš nalazi se na području Delte i Brajdice dok se obalni pojas Pećine razvio u privatni rezidencijalni dio s pojedinačnim turističkim sadržajima kao što su hotel Park i hotel Jadran. Vile i obiteljske kuće dale su povoda za imenovanje mikrotponima⁴ koji se većinom odnose na pojedinu kupališta na Pećinama. Sušak u užem smislu razvio se neposredno uz obalu Rječine, a zauzima prostor između luke i nekadašnje Tvrnice papira, zvane Kartera, dok se sjeverno proteže do Piramide Martinšćica koja je od XVIII. stoljeća bila sastavni dio Vežice danas pripada općini Kostrena.

O riječkoj toponimiji pisali su R. Gigante, P. Skok, V. Ekl i S. Gilić no naglasak je uvijek bio na području s desne obale Rječine. Dosadašnji radovi o Sušaku tiču se njegove pravne i kulturne povijesti⁵, a toponime je početkom XX. stoljeća popisao A. Rački (1929, 1947).

U ovom radu nastojali smo objasniti organiziranost imena unutar katastarske općine čija čakavština predstavlja jezičnu periferiju. Zemljopisni pojam Sušaka je cjelina koja se nameće iz povijesnih i lingvističkih razloga. Cilj istraživanja bio je popisati suvremenu toponomastičku građu k. o. Sušak u domaćem izgovoru, identificirati toponime s referentima koje predstavljaju na terenu, ubicirati korpus na karti izrađenoj za tu svrhu te sinkronijskim postupkom analizirati korpus na morfološkoj, semantičkoj i sintaktičkoj razini.

Metodologija rada zasniva se na smjernicama suvremenih toponomastičkih istraživanja V. Skračića (1996) i P. Šimunovića (1986, 2005). Toponimi k.o. Sušak popisani su na temelju terenske obrade ove geografske cjeline kojom smo in situ locirali referente dobivene anketiranjem lokalnih stanovnika⁶. Osnovni kriterij bilježenja toponima bila je njegova uporaba. Građu smo analizirali na temelju jezičnih kriterija tsratsko-bakarskog i crikveničkog tipa sjeveročakavsko-ekavskog dijalekta kao i nejezičnog sadržaja toponima. Najvažnijom skupinom smatrali smo imena koja je sačuvala živa tradicija, a sastavni su dio jezične čakavske baštine. Terenskim istraživanjem uočili smo da ona često označavaju manje

toponimom jer omogućuje najprecizniju identifikaciju. Iako se ne koristi u svakodnevnom govoru, prisutan je u dosadašnjim radovima o Sušaku.

³ Oblik *Vežica* označava nekadašnju općinu koja je krajem XIX. st. označavala gornje i donje selo, danas Gornju i Donju Vežicu. U govoru se koristio toponim *Vežica* dok je službeno ime bilo *Podvežica* («pod Vesichum»). Danas je *Podvežica* sinonimni toponim za *Donju Vežicu*.

⁴ Iako je jasno da su svi toponimi jednake važnosti, u nedostatku preciznijeg, ovim se terminom koristimo za imena koja označuju manje i slabije poznate referente.

⁵Vidi: Bartulović (2004), Glavinić (1648), Margetić, Moguš (1991), Polić (1989), Vrignanin (1932).

⁶ U razdoblju između lipnja 2005. i veljače 2007. na području k. o. Sušak anketirali smo 15 ispitanika. Sve ankete zabilježene su digitalnim putem te su dostupne za buduća istraživanja. Popis ispitanika: Kazica Bonetić (umirovljenica), Meri Dorić (umirovljenica), Ivan Facko (umirovljenik), Igor Koprivnikar (umirovljenik), Ivan Krković (umirovljenik), Sonja Linić (umirovljenica), Ivica Matković (umirovljenik), Veljko Matrljan (umirovljenik), Eta Paškvan (umirovljenica), Ivan Paškvan (umirovljenik), Danko Pavešić (umirovljenik), Maks Peč (umirovljenik), Josip Reš (umirovljenik), Ive Ružić (umirovljenik), Ive Šekulja (umirovljenik). Svima se iskreno zahvaljujem.

značajne i teško prepoznatljive objekte pa se danas rjeđe koriste. Zabilježili smo ih sve jer smo zaključili da su na granici zaborava. Karte su izrađene po uzoru na karte Geodetskog zavoda Rijeka mjerila 1: 10 000. Svrha im je isključivo toponomastička, odnosno prikaz toponima u prostoru. U abecednom kazalu toponimima je pridružen i broj kojeg zauzimaju na određenoj karti. Granice gradskih četvrti nisu administrativno ustanovljene te su stoga one odraz orijentiranosti autora i ispitanika.

Gradski teritorij Sušaka uvelike je izmijenio svoje morfološke karakteristike u prošlom stoljeću, a istovremeno i jezične obrasce koji ih identificiraju. Najbolji primjer je predjel *Strmica* čije je toponime danas teško identificirati s obzirom da su novi vlasnici preuzeli parcele, ali ne i njihova lokalna imena, dok ih mještani i dalje koriste. Teren je sasvim izmijenio izgled i možemo reći da *Strmica* od ruralnog predjela postaje prestižna četvrt. Stoga je razumljivo da toponimi kao što je *Zajčeve (selo)* gube svoj referent te će uskoro postati dio povijesne toponimije. Odlučili smo ipak zabilježiti ovu skupinu toponima vodeći se principom upotrebe pa makar to bilo isključivo kod starije generacije govornika.

Novi artefakti mijenjaju module urbanih zbivanja, a istovremeno predstavljaju referente za nova toponomastička imenovanja. Ta su imena promjenjivog karaktera, slabije strukture, ponekad kratkotrajna, a koristi ih češće mlađa populacija. Npr. *Teta Rôža i Paríž* danas ne označuju samo ugostiteljske objekte već identificiraju i prostor oko njih. Za te su promjene u organiziranosti sustava nazivlja odgovorni izvanjezični razlozi koji nisu tema ove rasprave. Ipak za naše sinkronijsko istraživanje nužno ih je zabilježiti. Također smo nastojali zabilježiti do danas nepotvrđene toponimske likove s posebnim osvrtom na imena koja su svojim likom dio kulturne baštine npr. *Pjêna, Ravni Škôj, Refûd, Škôj, Šküja, Takála, Tûrnîc,...*

2. GEOGRAFSKI POLOŽAJ I POVIJESNI PREGLED

K. o. Sušak prostire se na 616 ha, 10 a i 27 m², na lijevoj odnosno istočnoj obali Rječine. Položaj na krajnjem sjeveroistoku jadranske obale predstavlja izlaz srednjeeuropskog zaleđa na more. Istočno i sjeverno okružuju ga planine Velika i Mala Kapela, a na jugu ga oplakuju Jadran i Rječki zaljev. Čitav je prostor obilježen niskim krškim zaravnima dok u poprečnom profilu dominira asimetrično hipsografska kontura. Prevladavaju slojevi vapnenca koji slijede dinarski smjer. Specifičnu submediteransku klimu obilježenu vjetrovima iz NE i N smjer dopunjaju kontinentalna zračna strujanja. Danas nema tragova razvijenih šuma, zamijenile su ih niske šikare. Tradicionalna agrarno-stočarska ekonomika nije se mogla šire razvijati zbog siromašne prirodne sredine i bure koja je doline učinila golim i neplodnim. Razvoj luke i lučkog prometa te industrije (naročito drvne) između dva svjetska rata, usmjerio je stanovništvo ka sekundarnom i terciјarnom sektoru.⁷

Trsat je od XIII. stoljeća imao entitet povijesnog grada i najstariji je predio Rijeke. Vežica koja se prvi put spominje se u XVII. stoljeću predstavlja je njegov vanjski pojas interakcije. Na lijevoj strani Rječine nalazimo ostatke čak tri prapovijesne gradine: na Trsatskom briježu, Strmici i briježu Sveti Križ (Stražičić 1988:19). Ime Trsat svojim postanjem pripada predimskom jezičnom sloju, a likom najstarijoj hrvatskoj jezičnoj baštini. Kao i u varijantama *Tarsatica, Tarsat, Tarsuot, Tarsia, Tersactum, Thersath i Crsat* koje su

⁷ Ekonomski uspon Sušaka ponijeće su Tvornica papira, UKOD te brodogradilište Viktor Lenac u Martinšćici.

potvrđene u antičkih pisaca⁸, u imenu se nazire keltski korjen ‘tar’ briješ i ‘sa’ rijeka.⁹ Svojim predrimskim imenom i povoljnim geografskim položajem kao akropolsko naselje Liburna, Trsat je obećavao brojna arheološka otkrića, međutim od materijalnih ostataka osim prapovijesne keramike, prisutna je jedino tzv. *Rimska kula*¹⁰ na srednjevjekovnom castrumu oko kojega se stvaralo naselje *Vároš*. Među povjesničarima prevladava mišljenje da se središte tarsatičke zajednice u predrimsko doba nalazilo na Trsatskom briješu¹¹, a dolaskom Rimljana osnovano je priobalno autohtono naselje uz vjerojatnost da staro gradinsko naselje nije prestalo egzistirati.¹²

Rimljani u II. stoljeću pr. Kr. na ušću Rječine osnivaju koloniju Tarsatica, a njezino predrimsko ime upućuje na postojanje starijeg istoimenog naselja. Tarsatica je zauzimala strateško mjesto na raskrižju trgovačkih cesta što su vodile kroz Liburniju: jedna u Aquileiu, a druga u Sisciu. Tarsatica se u latinskom obliku posljednji put spominje u VIII. odnosno X. st. Do XIII. stoljeća nedostaje povijesnih podataka, a tada na prostoru rimske Tarsatice već postoji grad Flumen Sancti Viti (prvi spomen potječe iz 1281.), dok je na brežuljku sjeveroistočno od Rječine grad Trsat u vlasti Frankopana. Slavizirani oblik *Trsát* upućuje da su Hrvati došli na ove prostore prije uništenja Tarsatice gdje su zatekli vlast Istočnog Rimskog Carstva. U sastavljanju Vinodolskog zakonika, najstarijeg pravnog dokumenta pisanog hrvatskim jezikom, sudjelovali su predstavnici svih devet gradova (općina) Vinodolske biskupije.¹³ Jezik liturgije kao i svakodnevног života bio je slavenski, a bilježilo se glagoljicom. U XV. stoljeću Habsburgovci osvajaju Rijeku pa se granica između Ugarsko-hrvatskog kraljevstva i Njemačkog carstva uspostavlja na Rječini. Trsatska gospoštija je u vlasti Frankopana do 1671. kada se priključuje gradačkoj komori, a 1778. pripojena je bakarskom municipiju kao i naselja Strmica i Vežica.¹⁴

Pod utjecajem povijesnih zbivanja, mijenjao se opseg sušačkog imena: «Sussach» kao lokalitet i dio Trsata, javlja se prvi put 1796. kada označava posjed u blizini današnje Sušačke gimnazije koji je kasnije imenovan *Rudanovo*, danas je na tom lokalitetu Rektorat riječkog Sveučilišta¹⁵. U drugoj polovici XVIII. stoljeća, ime se širi na čitavo priobalno područje u

⁸ Spominje se u geografskoj karti Grka Skilaksa Kariendenca iz IV. st. pr. Kr., u djelu Plinija Starijeg iz I. st. n. e., u Antoninovom itinerariju iz II. st. n. e., na karti Kladija Ptolomeja iz II. st. n. e., u Kozmografiji Ravenskog Anonima iz VI. i VII. st. te u Tabuli Peutingeriani iz XVI. st.

⁹ A. Mayer ime Tarsatica izvodi iz oblika *Idassaaattienites* kojeg nalazimo kod Pseudo Skilaksova Periplusa, čime uzima u obzir da je tadašnje ime za Trsat bilo *Darsata* ili *Tarsata* iz kojeg je vjerojatnije izvedeno hrvatsko ime. (Antić: 1988: 47)

¹⁰ Njezino ime do danas nije opravdano arheološkim dokazima. Spominje ju F. Glavinić (:1648) koji tvrdi da su ju sagradili Rimljani nakon čega su nadogradene ostale tri kule.

¹¹ Trsatska gradina je sinonimni toponim. S jedne strane označava rimsku osmatračnicu nad sutjeskom Rječine koja je u sr. vijeku korištena kao frankopanski kaštel, a u XIX st. kao muzej L. Nugenta, dok se s druge strane odnosi na prethistorijsku liburnsku gradinu smještenu na Trsatskom briješu.

¹² Prema R. Matejčić u vrijeme Tarsatice je na Velom vrhu i na Trsatskom briješu živjelo autohtono stanovništvo čiji su se glavari djelomično romanizirali (Antić 1988: 31, 35).

¹³ Novigrad, Ledenice, Bibir, Grizane, Drivenik, Hreljin, Bakar, Grobnik i Trsat.

¹⁴ Trsatska gospoštija graničila je s gradom Rijekom na Rječini, s Bakarskom gospoštijom u Martinšćici te s gospoštijom Grobnik u Oreševicama.

¹⁵ Etimologija imena Sušak najčešće se povezuje sa značenjem ‘suh’ iako nije utvrđeno odnosi li se na mjesto gdje se sabiralo suho lišće ili lokaciju gdje je puk prao i sušio rublje (Bartulović: 1998: 7). Neposredna blizina pritoka *Sušica* koji se ulijeva u Rječinu također je mogla poslužiti kao motivacija jer je upravo on bio glavni uzrok bujanja Rječine i poplava 1852. i 1883. zbog kojih je preusmjeren tok Rječine.

podnožju Trsatskog brijega od Rječine i Mrtvog kanala do mora uključujući i franjevačku brađu (ime se sačuvao u obliku *Brājdica*), lučki prostor, a sjeverno se protezao do nekadašnje crkve Svetog Lovre odnosno današnjeg Hrvatskog kulturnog doma.¹⁶ Razvrgnućem bakarskog municipija 1874. osnovana je općina Trsat kojoj su pripale četvrti: Pećine, Sušak u užem smislu i Vežica, a 1876. pridružene su joj Draga, Kostrena Svetе Lucije i Kostrena Svetе Barbare kao šire gradsko područje. Sjedište trsatske općine 1877. premješta se u uži centar Sušaka koji tada postaje političko, ekonomsko i kulturno središte, a 1919. dobiva i status grada.¹⁷ Godine 1946. gasi se grad Sušak i postaje istočni dio Rijeke.

3. JEZIČNE ZNAČAJKE SUŠAČKE ČAKAVŠTINE

Različite povijesne prilike Sušaka i Rijeke odijeljene Rječinom, uvjetovale su i razvoj dva različita tipa sjevernočakavsko-ekavskog dijalekta hrvatskog jezika: liburnijski tip i trsatsko-bakarski i crikvenički tip. Dok je riječku čakavštinu danas moguće rekonstruirati samo iz pisanih izvora¹⁸, sušačka je čakavština živ jezični tip kojeg govore starosjedoci na Trsatu i u ostalim dijelovima k. o. Sušak. Podrobnu studiju o govorima ovog područja objavila je I. Lukežić (1996). U sklopu trsatsko-bakarske i crikveničke čakavštine, ona razlikuje poseban čakavsko-ekavski tip koji se govori u mjestima Bakar, Crikvenica, Draga (u zaseocima Tijani i Brig I), Kostrena (u zaseocima Svetoj Luciji i Vrhu Martinšćice), Krasica, Kukuljanovo, Mrzle Vodice, Ponikve, Plosna, Praputnjak, Sušak (u predjelu imenom Pećine), Škrlevo, Trsat i Donja Vežica.¹⁹ I. Lukežić za skup ovih govorova predlaže naziv «ekavski primorski tip.»

Iako naše istraživanje nema dijalektološki karakter, korpus prikupljenih toponima akcentuirali smo u skladu s rezultatima dobivenim anketiranjem, dok smo se u dvojbenim situacijama služili značajkama sustava ovog dijalekta. Osnovne lingvističke značajke ovog jezičnog tipa u odnosu na ostale ekavske govore liburnijskoga tipa su:

a) manja dosljednost u zamjeni starohrvatskog fonema *jata /č/* vokalom */e/* u leksičkim i gramatičkim morfemima. Manjinski ikavizmi u leksičkim morfemima naslojavaju se na prvotni ekavski sustav. Npr. *Rečina*.

b) Akcenatski sustav govora trsatsko-bakarskoga i crikveničkoga tipa određuje se kao *stari troakcenatski sustav*. Akcenti su: kratki silazni (ā) npr. *Kāčjak*, dugi silazni (ā) npr. *Bošāk* i čakavski akut ili zavinuti akcent (ā) npr. *Badānj*. Prisutna je pojava sjevernočakavске metatonije. Također je još uvijek važeći praslavenski i starohrvatski prijenos siline sa silaznih akcenata na proklitiku u akcenatskoj cjelini npr. *Pōdvežica, Pōdvoljak, Prēzid*.

¹⁶ Do tada se taj prostor imenovao opisno: *Preko mosta, Na most, Pul Fiumare* te talijanskim i latinskim inačicama *Oltre Ponte, Trans Pontem*. U našem radu ovaj prostor označen je toponimom *Sušak u užem smislu*.

¹⁷ Teritorij gradske općine Sušak prostirao se od Mrtvog kanala i Delte do rta Sršćice u Kostreni, a na sjeverozapadu je graničio s općinama Bakar, Grobnik, Čavle i Krasica. Dužina gradskog teritorija iznosila je 10 km od istoka k zapadu, a u smjeru sjever-jug 2, 2 km. Danas taj prostor čini nekoliko samostalnih katastarskih općina: k. o. Sušak, k. o. Draga i k. o. Kostrena.

¹⁸ Krajem XIX. st. R. Strohal (1985) zabilježio je karakteristike riječkog govora kao i neka distinkтивna obilježja kojim se razlikuje od sušačkog narječja.

¹⁹ Čakavski govor trsatsko-bakarskoga i crikveničkoga tipa dio su sjeverozapadnog čakavskog jezičnog sustava u kojí se ubrajaju i cresco-sjeverno-lošinjski, liburnijski i središnji istarski govor.

c) posebnosti u morfologiji imeničkih riječi²⁰ očituju se u:

- prevlasti morfema palatalnih osnova za sve imenice bez obzira na dočetak osnove npr. *Japnēnica*.

- tendenciji morfološkog ujednačavanja plurala imenica DLIpl: imenica muškog i srednjeg roda /-ima (n)/ ili /-in/ i imenica ženskoga roda /-ami (n)/ npr. *Pod Jāzi*, *Pod Mārči*, *Pod Rēbar*.

- gramatičkom morfemu lokativa jednine imenica muškog i srednjeg roda umjesto starijeg /-e/-/-ě/ došlo je do ujednačavanja s gramatičkim morfemom dativa /-u/, te prevladavanja morfema /-ih/ u genitivu plurala pridjevske deklinacije i morfema /-iji/ u komparativu.

d) slogotvorno /r/ se realizira bez popratnog vokala. Npr. *Brdalīnovo*, *Sīrmica*, *Vrljīe*, *Vršīne*.

e) prisutni su fonemi /č/, /ž/ i /š/. Npr. *Bāmbuš*, *Bānčići*, *Bošāk*, *Boškēt*, *Būč*, *Dolčīč*, *Kāčjak*, *Križīč*, *Raskrīžje*, *Ravni Škōj*, *Refūđ*, *Studēnčina*, *Škōj*, *Škūja*, *Sušāk*, *Vāroš*, *Vršīne*, *Žākalj*.

4. GRAĐA

Korpus toponima o kojima se govori prikupljen je terenskim istraživanjima u četvrtima k.o. Sušak. Kako četvrti nisu određene službenim granicama nastojali smo ih odijeliti s obzirom na toponime koje obuhvaćaju u skladu s iskazima ispitanika. Toponimi su numerirani sukladno broju koji zauzimaju na odgovarajućoj karti. Uz svako zemljopisno ime nalazi se njegov kratak opis kojeg smo dobili u anketama. Transkripcija osobnih imena odnosno prezimena temelji se na govornom obliku čakavsko-ekavskog tipa.

Četvrt: DONJA OREHOVICA (karta 8), ojkonim: *Dōnja Orēhovica* (DV) ima promjenu u G *Orēhovice*, L na *Orēhovici*, etnici su: *Orēhovčan*, *Orēhovčanka*; ktetik je: *orēhovački*, -a,-o

r.b.	TOPONIM	PRIRODA REFERENTA/OBJAŠNJENJE
1	Mātešićevo	imanje obitelji Matešić na kojem je danas nekoliko kuća različitih vlasnika
2	Bāčićevo, i: Grādsko	dio naselja gdje se danas smjestila mjesna zajednica
3	Pod Rēbar	zaselak ispod brda Rebar
4	Bošāk	pošumljeni teren
5	Mītnica	predio, nekad granično područje općina Sušak i Grobnik
6	Lūke	predio, nekad močvarna dolina
7	Bakarčīćevo	dio naselja
8	Refūđ	usjek kod tunela Trsat, prema ispitaniku na tom dijelu pješačkog puta od Orehovice do Trsata moglo se zakloniti od bure

²⁰ Navodimo karakteristike specifične za dijelove k. o. Sušak u kojima se govori «ekavski primorski tip» (Lukežić: 1996: 18-21)

9	Ravni Škój	prijevoj na pješačkom putu kod tunela Trsat
10	Šarinićeva kâva	nekadašnji kamenolom obitelji Šarinić
11	Střmica	strmi predio na padini između Orehowice i Trsata
12	Kăčjak	predio koji se proteže između Gornje Vežice i Orehowice

Četvrt: KRIMEJA (karta 2), ojkonim: *Krimēja* (K) ima promjenu u G *Krimēje*, L na *Krimēji*; etnici su: *Krimējan*, *Krimēčanka/Krimējsćica*; ktetik je: *krimējski,-a,-o*

rb	TOPONIM	PRIRODA REFERENTA/OBJAŠNJENJE
1	Raskrižje	raskršće cesta
2	Vršine	uzdignuti teren
3	Teta Rôža	dio naselja uokolo ugostiteljskog objekta «Teta Roža»
4	Pödvoljak, i: Japnènica	dio naselja oko nekadašnje vapnenice «Dukić »

Četvrt: GORNJA VEŽICA (karta 5), ojkonim: *Görnja Vežica* (GV) ima promjenu u G *Vežice*, L u *Vežici/na Donjoj/Gornjoj Vežici*; etnici su: *Vežičan*, *Vežičanka/Vežišćica*; ktetik je: *vežički,-a,-o*;

rb	TOPONIM	PRIRODA REFERENTA/OBJAŠNJENJE
1	Fřlanovo (selö)	predio
2	Rêbar, i: Rêbre, i: Rêbra	brijeg, gorska kosa
3	Bâbin Kljûn, i: Bâbin Zûb	krška izbočina
4	Sveti Kríž	vrh brda, crkvica, tvrđava
5	Mârči, i: Mârčeve selö	dio naselja
6	Pod Mârči	dio naselja
7	Sveta Ana	most, kapelica i predio
8	Kal'ina	dio naselja od željezničkog mosta
9	Selö	nekadašnji središnji dio naselja, do danas izgledom neizmjenjen

Četvrt: GORNJA OREHOVICA (karta 9), ojkonim: *Görnja Oréhovica* (GV) ima promjenu u

G *Oréhovice*, L na *Oréhovici*; etnici su: *Oréhovčan*, *Oréhovčanka*; ktetik je: *oréhovački, -a, -o*

rb	TOPONIM	PRIRODA REFERENTA/OBJAŠNJENJE
1	Kljûn	brijeg
2	Koporövo	dio naselja
3	Badânj	usjek na ušću Rječine
4	Cuculićeva kampânja	obradiv teren
5	Kantün	usjek na ušću Rječine
6	Pod Jâzi	usjek na ušću Rječine

7	Jürinjovo	dio naselja na briježu
8	Glavica	vrh, manje brdo
9	Prêzid	vrh, manje brdo
10	Jězero	usjek na ušću Rječine
11	Kalina	most, dio naselja
12	Žäkalj	predio kanjona Rječine

Četvrt: STRMICA (karta7), ojkonim: *Střmica* (*S*) ima promjenu u *G Střmice*, L na *Střmici*;

etnici su: *Střmičan*, *Střmičanka*; ktetik je: *střmički,-a,-o*

rb	TOPONIM	PRIRODA REFERENTA/OBJAŠNJENJE
1	Râvan, i: Vela Râvna	ravni teren u šumi, nekad igralište
2	Barënov, i: Barönkono	dio naselja, nekada imanje obitelji Matrljan, nadimkom Baroni
3	Studënčina, i: Studënčevo	kurija, stari dio naselja
4	Zajčeve (selö)	dio naselja oko nekadašnjeg imanja obitelji Zajc
5	Drenövac	lokalitet gdje se nekad brala drenovina
6	Lêtišovo	ograđeni teren
7	Brdalïnov, i: Vŕtlarski put	strm uspon

Četvrt: DONJA VEŽICA (karta 4), ojkonim: *Dõnja Vežica* i *Põdvežica* (*DV*), ima promjenu u *G Vežice*, L na *Donjoj Vežici*, etnici su: *Vežičan*, *Vežičanka/Vežišćica*; ktetik je: *vežički,-a, -o*

rb	TOPONIM	PRIRODA REFERENTA/OBJAŠNJENJE
1	Umějak	dio naselja zasaden niskim raslinjem
2	Bämbuš, i: Bämbuševo	dio naselja, nekada imanje obitelji Rahelić, nadimkom Bambuš
3	Tihovac	predio
4	Břdo	dio naselja
5	Lûpišovo	nekadašnje imanje obitelji Luppis, danas naselje F. Matkovića
6	Vijovo	nekadašnje imanje obitelji Vio, danas raskršće
7	Zēmanovo, i: Žvâničevo	nekadašnje imanje obitelji Zeman (Seeman), danas sjeverni di ul. A. Peruča
8	Vřh	uzvisina kod Vatrogasnog doma
9	Škôj	udolina na mjestu nekadašnje željezničke pruge
10	Küka, i: Zad Küke	predio gdje prevladavaju škrape
11	Jâmina	udolina, danas ul. A. Barca
12	Pjëna	željeznički nasip, vijadukt

13	Tūrnić	prijevoj
14	Bobōvo	dio padine brijega uz koji vode strme stube

Četvrt: PEĆINE (karta 1), Ojkonim: *Pećine* (*P*) ima promjenu u G *Pećina*, L na *Pećinama*; etnici su: *Pećinar*, *Pećinarka*; ktetik je: *pećinski,-a,-o*

rb TOPONIM PRIRODA REFERENTA/OBJAŠNJENJE

1	Grôte	stjenovita uvala
2	Vìdmare kuće, i: Vìdmarevo	obiteljska kuća obitelji Vidmar
3	Øgranak	željeznička stanica
4	Rēšovo	kupalište, do 30 tih g. XX st. hotel Reš
5	Križ̄ic	kupalište uz stijenu križnog oblika
6	Jàdran	kupalište uz istoimeni hotel
7	Sàblićevo	šljunkovita plaža, čuvena pećina po arheološkim nalazima z pretpovijesnog doba
8	Glavânovovo	uvala
9	Vîtezićevo	kupalište uz obiteljsku kuću Vitezić
10	Dvôrski	obiteljska kuća Dvorski (Dworski)
11	Čöti(j)evo	obiteljska kuća Čoti (Ciotti)
12	Rüžićevo	obiteljska kuća Ružić, kupalište
13	Mîlerovo	obiteljska kuća Miler (Miller), kupalište
14	Sôtlarovo	obiteljska kuća Sotlar
15	Hînovovo	obiteljska kuća Hin (Hühn)
16	Đëletićevo	sportska lučica
17	Plûmbum	dio naselja oko nekadašnje istoimene talionice olova
18	Cîrkul	zavojiti predio
19	Vulkân	dio naselja

Četvrt: SUŠAK U UŽEM SMISLU (karta 6), ojkonim: *Sušák* (*Su*) ima promjenu u G *Sušâka*, L na *Sušâku*; etnici su: *Sušâcan*, *Sušâčanka*; ktetik je: *sušâčki,-a,-o*

rb TOPONIM PRIRODA REFERENTA/OBJAŠNJENJE

1	Bâroš	lučki prostor
2	Dêlta	obalni prostor
3	Brâjdica	dio naselja, nekadašnje ime <i>Fratarska Brajda</i>
4	Reč̄ina	rijeka
5	Dönji Bülevard	dio naselja
6	Bòbijevo	dio naselja i park F. Paravića Bobija
7	Kartëra	nekadašnja tvornica papira

8	Bânska vrâta	tunel, predio
9	Vid'kovac	dio naselja
10	Görnji Bülevard	dio naselja
11	Derenčinovo	zemljишna čestica koja je proširila svoje ime na okolno područje
12	Piramîda	dio grada oko spomenika miljokaza Lujzinske ceste

Četvrt: TRSAT (karta), Ojkonim: *Trsat* (*T*) ima promjenu u G *Trsâta*, L na *Trsâtu*; etnici su: *Trsâcan*, *Trsâčanka/Třsašćica*; ktetik je: *trsatski,-a,-o*

rb	TOPONIM	PRIRODA REFERENTA/OBJAŠNJENJE
1	Evândelje, i: Vândelje	pješački put
2	Dolâc	ponikva, nekad igralište
3	Büć	prilaz prema Strmici, nekad hrastova šuma
4	Grad'na, i: Kûla, i: Kaštêl	tvrdava
5	Jôg, i: Boćar'ja	boćarski klub Trsat
6	Vâroš	stara jezgra
7	Câkva	crkva
8	Boškët, i: Pod svetim Jûrjem	dio naselja
9	Bâncići	predio s klupicama
10	Takâla	strmovit put
11	Koprîvić	lokalitet koji je obilovao koprivićem
12	Poklön	lokalitet u blizini crkve Marijina Uznesenja
13	Cukâvina	dio pješačkog puta, danas Kurelčeva ulica
14	Škûja	kuća, izgled udubljenja u kamenu
15	Frâtarsko	crkveno imanje
16	Vrlîje	nekad lokva, ime se proširilo na čitavu ulicu
17	Francêzovo	ruševina, vidljivi su ostaci spomen ploče
18	Dvorana Mladosti, i: Njîvina	danas sportska dvorana, nekad ravnica i igralište
19	Selö	nekadašnji središnji dio naselja
20	Dolčîc	vrtača, nekad lokva, danas obrađeni teren
21	Miševo selö, i: Šekûljevo	stara jezgra Trsata, nekad imanje obitelji Šekulja čiji je član imao nadimak Miš
22	Hajdûkova, i: Hajdûkovićevo	dio naselja
23	Rûpno	zaravan
24	Děksa	dio naselja
25	Kôsovo, i: Kôsov klanâc	dio naselja
26	Vôjak	vrh, dio naselja i park
27	Parîz	raskrižje oko ugostiteljskog objekta Pariz

4.1. SEMANTIČKA ANALIZA KORPUSA

Kopnenu zemljopisnu terminologiju u Hrvatskoj uglavnom obilježava slavensko nazivlje. Tako je većina toponima na Sušaku motivirana izgledom i sastavom tla odnosno njegovom geomorfološkom razvedenošću čime potvrđuju pripadnost najstarijem sloju zemljopisnog imenovanja. Mikrotponimija četvrti Pećine uvelike je motivirana pripadnošću dotočnih lokaliteta pojedinim vlasnicima. Njihova prezimena preuzela su funkciju imenovanja objekata i kupališta i njihovog razlikovanja od drugih istovrsnih objekata i sadržaja u blizini. U Donjoj Vežici se osim prezimenima, u neslužbenom govoru narod često služio nadimcima koji su preciznije označavali vlasnika imanja npr. *Bāmbuš*, *Prōtovo*, *Pićeřinovo*... U fondu toponima izvedenih od antroponima u k. o. Sušak nismo zabilježili nijedno osobno ime.

Nazivlje na teritoriju Sušaka danas nije službeno popisano. Mnoga zemljopisna imena izgubila su funkciju i referent, teren ubrzano mijenja izgled i često nastaje praznina pri pokušaju imenovanja. U nedostatku potvrđenog zemljopisnog imena, toponomastičku funkciju preuzimaju i imena artefakata kojima se nastoji pobliže identificirati zemljopisni sadržaj. Tako smo u korpus uvrstili i dva imena ugostiteljskih objekata koji su proširili svoje područje referencije.

Semantička studija apelativa odnosi se na razvrstavanje toponima prema značenju koje je riječ imala u doba svoje toponimizacije. Stoga je nužno poznavanje sadržaja koji je poslužio kao stvaralački poticaj. Iako su mnogi referenti od tada izmjenili izgled, terenskim istraživanjem smo nastojali opisati današnju prirodu referenta, a anketiranjem lokalnih govornika zabilježiti nekadašnje stanje na terenu. Dijalektološka i folklorna građa pomogle su nam pri utvrđivanju semantike imena.

Za slavenske jezične periferije kao što je Trsat specifično je čuvanje arhaizama. U analizi toponima mogu se izdvojiti mlađa i starija zemljopisna imena. Mlađa grupa stvorena je u skladu s dijalekatskim inventarom ovog lokaliteta, a u starijoj skupini su toponimizirani apelativi koji su u današnjem leksiku izgubili semantičku vrijednost i sačuvali se kao jezične okamine onomastičkog fonda. Npr. apelativ *vas* označavao je ‘posjed, imanje’, a nestao je nakon što je ‘selo’ preuzele njegov semantički sadržaj²¹. *Luka* je stari apelativ koji je najprije označavao ‘livadu i uvalu’. Apelativ *kal* odnosio se na vodu i kaljužast teren, blato, a *peć* je nekad označavao ‘hrid, stijenu’. Moguće da je apelativ *sušak* koji je nekada označavao ‘suho grožđe od kojeg se peče rakija’ bio motiv imenovanja posjeda «*Sussach*» za kojeg Rački navodi da je bio zasađen vinovom lozom.

Semantička klasifikacija očituje se u dvije osnovne skupine imena²²:

1. Imena koja odražavaju prirodna svojstva regije

a) *Nomina topographica*: ova skupina deskriptivnih imena motivirana je izgledom i opisom reljefnih karakteristika zemljopisnih objekata. Izravno od geografskih termina nastali

²¹ Skok navodi etimologiju toponima *Vežica*: veža f (hrv-kajk, slov) vestibolo, prema češ. vež, prvobitno značenje je toranj, turris. (ER III: 584)

²² U jezičnu analizu toponima nisu uvršteni nekadašnji toponomastički likovi današnjih objekata u prostoru jer se istraživanje odnosi na suvremeno stanje. Kod sinonimnih toponima svaki je lik svrstan u pripadajuću semantičku skupinu.

su oronimi: *Břdo* DV, *Vřh* DV, *Vršine* K, a metaforičkom tvorbom: *Bäbin Kljún/Bäbin Züb* GV, *Glavica* GO, *Kljún* GO, *Gornja i Dönja Vežica* GV, DV.

Kraški sastav tla ogleda se u toponimskim likovima: *Gröte* P, *Küka/Zad Küke* DV, *Pećine*, metaforički je motivirano kameno izbočenje u reljefu *Rébar* GV (fonetska varijanta od *lebar*), *Pod Rébar* DO.

Ravna zemljišta i udoli označeni su toponimskim likovima: *Dolac* T, *Dolčić* T, *Rávan/Vela Rávna* S, a padine: *Střmica* (2x) S, DO, *Brdalíkovo* S.

Reljefna udubljenja i usjeci izraženi su imenima *Jámina* DV, *Kosov klanac* T, među kojima su metaforičkog postanja: *Ravni Škój* DO, *Refud* DO, *Rúpno* T, *Škój* DV, *Šküja* T.

b) Hidronimi: *Büč* T, *Kalina* (2x) GV, DO (termin označuje kaljužast teren). Posebno su zanimljivi toponimi uz *Rečinu* koji obilježavaju vodene usjeke pogodne za kupališta: *Badanj* GO, *Jézero* GO, *Kantún* GO, *Pod Jázi* GO.

c) Fitonimi: *Drenövac* (lat. *Cornus mas*) S, *Koprivac* (lat. *Celtis australis*) T, *Oréhovica* (lat. *Juglans regia*).

d) Zoonimi: *Käčjak* DO

S obzirom na strukturu, imena ove skupine nastala su topominizacijom zemljopisnih termina i toponimskih apelativa. Pretežno su jednočlana, a tek manji broj dvočlana i višečlana. Dvočlana imena sastavljena su od pridjeva i imenice koja je obično geografski termin. Dva su primjera prijedložno-imenskog tipa.

2. Kulturni toponimi izražavaju čovjekovu djelatnost:

a) agrikultura i iskorištavanje prirodnog bogastva:

Bobovo DV, *Bošák* DO, *Boškét* T, *Brájdica* Su, *Cuculićeva kampānja* GO, *Japnēnica* K, *Lúke* DO, *Njívina* T, *Pjëna* DV, *Sušák*, *Šarinićeva káva* DO, *Umějak* DV, *Vrtlarski put* S.

b) artefakti: *Bánčići* T, *Bánska vráta* T, *Bülevard* Su, *Církul* P, *Cukávina* T, *Děksa* T, *Délta* Su, *Grádina/Kúla/Kaštel* T, *Jádran* P, *Jóg/Boćarija* T, *Kartéra* Su, *Kriměja*, *Mítinka* DO, *Ögranak* P, *Paríz* T, *Piramida* Su, *Pláumbum* P, *Pod Rébar* DO, *Pödvoljak* K, *Prézid* GO, *Raskrýže* K, *Selö* (2x) T, GV, *Teta Röza* K, *Tákala* T, *Tihovac* DV, *Trsát*, *Türnić* DV, *Vároš* T, *Vidíkovac* Su, *Vojak* T²³, *Vrlje* T²⁴, *Vulkán* P.

c) Svetačka imena i imena vezana za vjerski život: *Crkva* T, *Evåndelje/Våndelje* T, *Frätarsko* T, *Križić* P, *Poklon* T, *Sveta Ana* GV, *Pod svetim Júrjem* T, *Sveti Križ* GV.

d) *Nomina antroponymica* izražava odnos čovjeka prema zemljopisnom objektu, ističe vlasnost osobe ili kolektiva:

Dönja Oréhovica: *Bäčicevo/Grádsko*, *Bakarčićev*, *Cuculićeva kampānja*, *Mátešićev*, *Šarinićeva káva*.

Dönja Vežica: *Bámbuš/Bámbušev*, *Lúpišev*, *Vijovo*, *Zémanovo/Žvánićev*.

²³ Rački navodi i varijantna imena *Voljak*, *Goliak* koja su bila u upotrebi početkom XX. stoljeća. U Rijeci je prisutan toponim *Goljak* (Ekl: 1994).

²⁴ Kod Račkoga nalazimo objašnjenje da "vrljika" znači motku, gredu koja se rabi kod ogradijanja vrta, prema tome "ograda".

Gornja Orēhovica: *Jürinjovo, Koporövo.*

Gornja Vežića: *Fřlanovo, Mârči/Mârčeve selö), Pod Mârči.*

Pećine: *Čöttjevo, Đëletićevo, Glavānovo, Grôte, Hînovo, Kržič, Mîllerovo, Rêšovo, Rüžičevo, Sâblićevo, Sôtlarovo, Vîdmarovo, Vîtezićevo.*

Strmica: *Barënovo, Létišovo, Studēnčina/Studēnčevo, Zâjčevo.*

Sušák: *Bâroš, Böbjivevo, Derenčinovo.*

Trsat: *Francêzovo, Hajdûkovićevo, Kôsov/Kösow klanâc, Miševe selö/Šeküljevo*

Strukturu imena kulturnih toponima na Sušaku čine posvojni toponimi (nomina possessiva), uz poneko isticanje gospodarskog termina uz osobno ime.

4. 2. STRUKTURALNA KLASIFIKACIJA

Kako bi se uočile zakonitosti tipičnoga u tvorbi zemljopisnih imena, popisali smo imenske elemente unutar sustava i utvrdili pravila po kojima se ti elementi vezuju u toponimima. Radi preciznije identifikacije geografskih objekata u tvorbi se leksičkim osnovama pridružuju afksi i atributivni dodaci.

S obzirom na postanak, antroponi su danas jednočlani odnosno izvedeni su od posvojnih pridjeva (najčešći sufiks je *-ov/-ev*). Iako je većina bila dvočlana, geografski ili gospodarski termin je otpao, a preostao je samo prvi član koji označava vlasnika.²⁵ Radi preciznijeg razlikovanja od apelativa ili isticanja množnosti objekata, neki su toponimi u pluralnom obliku: *Bâncići, Pećine, Vrlje, Vršine.*

4. 2. 1. Sufiksalna modifikacija osnovnog imena:

a) imenički sufiksi-neutralni

-ac (6x): *Dolâc, Drenövac, Kosov klanâc, Tîhovac, Vidîkovac, Šeküljevac*

-ak (7x): *Bošák, Kâčjak, Ögranak, Sušák, Umějak, Vöjak, Pödvoljak*

b) imenički sufiksi u funkciji umanjenice:

-iċ (6x): *Bânciċi, Dolčiċ, Kopriviċ, Križiċ, Tûrniċ*

-ica (6x): *Brâjdica, Glaviċa, Japnēnica, Orēhovica, Vežića, Strmica*

c) imenički sufiks u funkciji uvećanice²⁶:

-ina (9x): *Cukâvina, Grâdina, Jämina, Kalâna, Njîrvina, Pećine, Rečina, Vršine, Studēnčina.*

d) pridjevski sufiksi:

-ov/ev (dodani su osnovi antroponima i izriču posvojnost): -ov (18 x): *Barënovo, Bobövo, Derenčinovo, Francêzovo, Fřlanovo, Glavānovo, Hajdûkova, Hînovo, Jürinjovo, Koporövo, Kôsovo, Létišovo, Mîllerovo, Rêšovo, Sôtlarovo, Vîdmarovo, Vijovo, Zêmanovo;*

²⁵ Razlog tomu je suponirana imenica u sr. rodu.

²⁶ sufiks *-ina* izražava i semantizam ‘zapošteno’ što je vjerojatno slučaj u primjerima *Gradiña, Studēnčina.*

-ev (17 x): *Baćicevo, Bakarčićeve, Bambuševe, Böbijevo, Čötijevo, Đeletičeve, Hajdūkovićevo, Lúpiševe, Márčeve, Mätešičeve, Rüžičeve, Säbličevo, Studenčeve, Šekuljevo, Vitezićevo, Zájčeve, Žvâničevo*

-ac (3x): *Tihovac, Vidikovac, Drenövac*

-ski (2x): *Grådsko, Fräatarsko*

4. 2. 2. Prefiksalna modifikacija osnovnog imena:

pod- (2x): *Pödvojak, Podvežica*

pre- (1x): *Prézid*

raz- (1x): *Raskrīžje*

u- (1x): *Umějak*

iza- (1x): *Zād Küke*

4. 2. 3. Nesloženi toponimi:

Břdo, Büč, Bülevard, Crkva, Délta, Evändelje, Gröte, Jězero, Kantün, Kljün, Kríž, Kúla, Küka, Kaštél, Lúke, Piramída, Pjëna, Poklön, Raskrīžje, Rávan ('ravnica'), Rébar ('rebro'), Selö, Strémica, Škój, Šküja, Takála, Vrh.

4. 2. 4. Složeni toponimi

Tvorbeni obrasci:

a) pridjev + imenica: *Båbin Kljûm/Båbin Zûb, Górnja Vežica-Dónja Vežica, Górnja Oréhovica-Dónja Oréhovica, Górnji Bülevard-Dónji Bülevard, Bânska vrâta, Cuculiceva kampänja, Kösuv klanäc, Mišovo selö, Šarinićeva kâva; Ravni Škój, Vela Râvna.*

b) supstantivizirani pridjevi: *Fřlanovo, Jürinjovo, Márčeve, Zájčeve.*

c) imenica+imenica: *Dvorana Mladosti.*

d) složena imena s prijedlozima: *Pod Svetim Júrjem, Zád Küke, Pod Jázi, Pod Márči, Pod Rébar.*

4. 3. JEZIČNI UTJECAJI

Među rijetkim toponimima neslavenskog porijekla najbrojniji je romanski sloj s obzirom da je hrvatski teritorij stoljećima bio podvrgnut romanizaciji. Liburnski toponim *Tarsata, Tarsatica* kao i ostala prethrvatska imena, Hrvati su preuzeli romanskim posredništvom. Nije poznato je li u Tarsatici postojala jezična simbioza s romanskim žiteljima. Govoreći o prostoru Kvarnera, P. Skok smatra da je postojala simbioza romanskog pučkog jezika i čakavštine koja je bila temelj za stvaranje dvojezičnosti.²⁷ Na toponimiju Rijeke i Sušaka uvelike su utjecali mletački dijalekt kao i furlanski i književni talijanski jezik.²⁸ Ti toponimi

²⁷ P. Skok (1953)

²⁸ 40-tih godina prošloga stoljeća talijanska iredenta je na Sušaku sustavno promjenila hrvatske toponime. Nasreću ta imena nisu bila prihvaćena u upotrebi.

i geografski termini najčešće su pučke kreacije i obično nemaju jezičnog dvojnika za razliku od mletačkih posuđenica koje su jeziku često nametnute. Romanske posuđenice su se prilagodile hrvatskom jezičnom sustavu. Akcent je najkonzervativniji element u jeziku pa je obično sačuvan na mjestu gdje se nalazio u izvornom latinskom jeziku. Mnogi su romanizmi preuzeли starohrvatski zavinuti akcent /~/.

Toponimi romanskog porijekla rijetko su zastupljeni u odnosu na slavenske toponime koji prevladavaju, a među njima razlikujemo dva sloja:

a) stariji latinski: *Boškēt* (srlat. *boscus* ‘gaj, lug’), *Brājdica* (srlat. *braida* ‘ravnica’), *Būč* (lat. *puteus* ‘studenac, bunar’), *Kaštēl* (lat. *castellum*, dem. > *castrum* ‘tvrdava’), *Žākalj* (lat. *saccus* ‘vreća’)

b) mlađi mletačko-talijanski: *Bānčići* (: *banca* ‘klupa’), *Cīrkul* (: *circolo* ‘krug’), *Grōte* (: *grotta* ‘litica’), *Cuculićeva kampānja* (: *campagna* ‘polje’), *Kartēra* (: *carta* ‘papir’), *Jōg* (: *gioco* ‘igra’), *Refūd* (: *refugium* ‘zaklon’), *Škōj* (: *scoglio* ‘otok’), *Tūrnīc* (: *turris* ili *turrio* (*onis*) ‘kula’).

Anketiranjem ispitanika, zabilježili smo i neke toponime romanskog postanja koji su izgubili referent i danas su na pragu zaborava. Nismo ih uvrstili u korpus jer iako žive u memoriji ispitanika danas pripadaju povijesnoj toponimiji.²⁹ Ipak zanimljivi su za buduća dijakronijska proučavanja jezičnih utjecaja na prostoru izrazito hrvatske tradicije. Ti su toponimi zasigurno mnogo stariji od vremena u kojem su zapisani: *Bersa* (srlat. *barsa* ‘ljesa’), *Komunada* (: *comune* ‘općina’), *Kapić* (: *ceppo* ‘procijep, klada’), *Kras* (: *census* ‘krš’), *Mašunica* (kllat. *mansione* ‘staja, tor’), *Placa* (lat. *platea* ‘poljana’), *Škalje* (: *scaglia* ‘pećina’), *Šterna* (lat. *cisterna* ‘zdenac’).

5. ZAKLJUČAK

K. o. Sušak sastavni je dio urbanističke mreže grada Rijeke, no ipak je dijelom oslonjen na svoju lokalnu tradiciju. Uvidom u recentnu kartografiju i anketiranjem ispitanika zaključili smo da postoji čitav sloj toponima kojim prijeti zaborav. Stoga se jezgra istraživanja temeljila na bilježenju autentičnih imena koja odaju autonomne karakteristike područja s povijesnim kontinuitetom kao što su Trsat i Vežica.

Očito je da se urbani teritorij Sušaka ne može jednoznačno predstaviti pa je tako i toponomastički sloj k. o. Sušaka stratificiran. U topografskom pogledu k. o. Sušak nije izolirano područje, obilježava ga slavenski karakter i mnoga zemljopisna imena su zajednička širem hrvatsko-čakavskom kopnenom području. Imena u k. o. Sušak pod utjecajem su sjeverno-ekavsko čakavskog dijalekta.

Stara hrvatska toponimija na Trsatu i Vežici svjedoči o starosti hrvatskog doseljavanja o čemu imamo i znanstvene potvrde u povijesnim dokumentima. U sušačkoj toponimiji prevladavaju dvije skupine toponima: toponomastički apelativi od kojih je najznačajnija grupa zemljopisnih termina i skupina toponima nastalih po imenu vlasnika kao izraz feudalnih prilika. U tvorbenom inventaru skupina afiksalnih imena je malobrojna i sačinjavaju ju ovi sufiksi: -ić (6x), -ica (6x), -ac (6x), -ina (9x), -ak (7x), -ov (21x), -ev

²⁹ Potvrde za ove toponimske likove zabilježio je Rački (1929, 1947).

(15x), -ac (3x), -ski (2x). Od prefikasa najčešći je pod- (2x), a po jedan primjer smo zabilježili tvoren prefiksima: za-, raz-, pre-, u-. Među dvočlanim imenima kao atributivni dodaci dolaze većinom pridjevi izvedeni od prezimena. Osim formom hrvatska imena dominiraju i sadržajem svojih kreacija.

U ovom smo radu nastojali istaknuti važnost imena koje upotrebljava lokalno stanovništvo. Smatramo da su ovi toponimi od primarne važnosti za službene imenodavce.

ABECEDNI POPIS TOPONIMA

Uz svako toponimijsko ime, navedena je kratica mjesta u kojem je zabilježena potvrda i broj koji zauzima na karti. Kratice mjesta su:

K – Krineja, DO – Donja Orešovica, GO – Gornja Orešovica, P – Pećine, S – Strmica, Su – Sušak u užem smislu, T – Trsat, DV – Donja Vežica, GV – Gornja Vežica

<i>Bābin Kljūn, i: Bābin Zūb</i>	<i>GV 3</i>	<i>Dolčič</i>	<i>T 20</i>
<i>Bāčicevo, i: Grādsko</i>	<i>DO 2</i>	<i>Dōnji Bülevard</i>	<i>Su 5</i>
<i>Badānj</i>	<i>GO 3</i>	<i>Dōnja Orēhovica</i>	<i>DO</i>
<i>Bakarčičevo</i>	<i>DO 7</i>	<i>Dōnja Vežīca</i>	<i>DV</i>
<i>Bāmbuš, i: Bāmbušovo</i>	<i>DV 2</i>	<i>Drenòvac</i>	<i>S 5</i>
<i>Bānčići</i>	<i>T 9</i>	<i>Dvōrski</i>	<i>P 10</i>
<i>Bānska vrāta</i>	<i>Su 8</i>	<i>Đēletičevo</i>	<i>P 16</i>
<i>Barēnovo, i: Barōnkono</i>	<i>S 2</i>	<i>Evāndelje, i: Vāndelje</i>	<i>T 1</i>
<i>Bároš</i>	<i>Su 1</i>	<i>Francēzovo</i>	<i>T 17</i>
<i>Böbijevo</i>	<i>Su 6</i>	<i>Frātarsko</i>	<i>T 15</i>
<i>Bobövo</i>	<i>DV 14</i>	<i>Fřlanovo (selö)</i>	<i>GV 1</i>
<i>Bošāk</i>	<i>DO 4</i>	<i>Glavānovo</i>	<i>P 8</i>
<i>Boškēt, i: Pod svetim Jürjem</i>	<i>T 8</i>	<i>Glavīca</i>	<i>GO 8</i>
<i>Brājdica</i>	<i>Su 3</i>	<i>Gōrnji Bülevard</i>	<i>Su 10</i>
<i>Brdalīnovo i: Vṛtlarski put</i>	<i>S 7</i>	<i>Gradīna, i: Kūla, i: Kaštēl</i>	<i>T 4</i>
<i>Břdo</i>	<i>DV 4</i>	<i>Grīnovo</i>	<i>K 1</i>
<i>Büč</i>	<i>T 3</i>	<i>Grōte</i>	<i>P 1</i>
<i>Cīrkul</i>	<i>P 18</i>	<i>Hajdūkova, i: Hajdūkovićevo</i>	<i>T 22</i>
<i>Cřkva</i>	<i>T 7</i>	<i>Hīnovo</i>	<i>P 15</i>
<i>Cuculićeva kampānja</i>	<i>GO 4</i>	<i>Jādran</i>	<i>P 6</i>
<i>Cukāvina</i>	<i>T 13</i>	<i>Jāmina</i>	<i>DV 11</i>
<i>Čōti(j)evo</i>	<i>P 11</i>	<i>Jēzero</i>	<i>GO 10</i>
<i>Dēksa</i>	<i>T 24</i>	<i>Jōg, i: Boćarīja</i>	<i>T 5</i>
<i>Dēlta</i>	<i>Su 2</i>	<i>Jürinjovo</i>	<i>GO 7</i>
<i>Derenčīnovo</i>	<i>Su 11</i>	<i>Käčjak</i>	<i>DO 12</i>
<i>Dolāc</i>	<i>T 2</i>	<i>Kalīna</i>	<i>GO 11</i>

<i>Kal’ina</i>	<i>GV 8</i>	<i>Rečina</i>	<i>S 4</i>
<i>Kantūn</i>	<i>GO 5</i>	<i>Refud</i>	<i>DO 8</i>
<i>Kartëra</i>	<i>Su 7</i>	<i>Rēšovo</i>	<i>P 4</i>
<i>Kljún</i>	<i>GO 1</i>	<i>Rûpno</i>	<i>T 23</i>
<i>Koporövo</i>	<i>GO 2</i>	<i>Rüžicevo</i>	<i>P 12</i>
<i>Koprivić</i>	<i>T 11</i>	<i>Säblićevo</i>	<i>P 7</i>
<i>Kösovo, i: Kösov klanäc</i>	<i>T 25</i>	<i>Selö</i>	<i>T 19</i>
<i>Križić</i>	<i>P 5</i>	<i>Selö</i>	<i>GV 9</i>
<i>Küka, i: Zâd Küke</i>	<i>DV 10</i>	<i>Sötlarovo</i>	<i>P 14</i>
<i>Lêtišovo</i>	<i>S 6</i>	<i>Střmica</i>	<i>S</i>
<i>Lûke</i>	<i>DO 6</i>	<i>Studěnčina i: Studěnčevo</i>	<i>S 3</i>
<i>Lûpiševo</i>	<i>DV 5</i>	<i>Sušák</i>	<i>Su</i>
<i>Mârči, i: Mârčevo selö</i>	<i>GV 5</i>	<i>Sveta Ana</i>	<i>GV 7</i>
<i>Mâtešićevo</i>	<i>DO 1</i>	<i>Sveti Kriz</i>	<i>GV 4</i>
<i>Mîlerovo</i>	<i>P 13</i>	<i>Šarinićeva kâva</i>	<i>DO 10</i>
<i>Mîševe selö, i: Šeküljevo</i>	<i>T 21</i>	<i>Škôj</i>	<i>DV 10</i>
<i>Mîtnica</i>	<i>DO 5</i>	<i>Šküja</i>	<i>T 14</i>
<i>Njîvina, i: Dvorana Mladosti</i>	<i>T 18</i>	<i>Takâla</i>	<i>T 10</i>
<i>Ögranak</i>	<i>P 3</i>	<i>Teta Rôža</i>	<i>K 3</i>
<i>Orêhovica</i>	<i>O</i>	<i>Tihovac</i>	<i>DV 3</i>
<i>Parîz</i>	<i>T 27</i>	<i>Trsât</i>	<i>T</i>
<i>Pećine</i>	<i>P</i>	<i>Tûrníć</i>	<i>DV 14</i>
<i>Piramida</i>	<i>Su 12</i>	<i>Umějak</i>	<i>DV 1</i>
<i>Pjëna</i>	<i>DV 12</i>	<i>Vâroš</i>	<i>T 6</i>
<i>Plûmbum</i>	<i>P 17</i>	<i>Vidîkovac</i>	<i>Su 9</i>
<i>Pod Jâzi</i>	<i>GO 6</i>	<i>Vîdmarove kuće, i: Vîdmarovo</i>	<i>P 2</i>
<i>Pod Mârči</i>	<i>GV 6</i>	<i>Vijovo</i>	<i>DV 7</i>
<i>Pod Rêbar</i>	<i>DO 3</i>	<i>Vîtezićevo</i>	<i>P 9</i>
<i>Pödvoljak, i: Japnënica,</i>	<i>K 4</i>	<i>Vöjak</i>	<i>T 26</i>
<i>Poklön</i>	<i>T 12</i>	<i>Vřh</i>	<i>DV 9</i>
<i>Prêzid</i>	<i>GO 9</i>	<i>Vrlîje</i>	<i>T 16</i>
<i>Raskrižje</i>	<i>K 1</i>	<i>Vršîne</i>	<i>K 2</i>
<i>Râvan, i: Vêla Râvna</i>	<i>S 1</i>	<i>Vulkân</i>	<i>P 19</i>
<i>Ravni Škôj</i>	<i>DO 9</i>	<i>Zâjčevo (selö)</i>	<i>S 4</i>
<i>Rêbar i: Rêbre, i: Rêbra</i>	<i>GV 2</i>	<i>Zêmanovo, i: Žvânićevo</i>	<i>DV 8</i>
		<i>Zâkalj</i>	<i>GO 12</i>

BIBLIOGRAFIJA

- Almanah grada Sušaka*, Sušak, 1938, 2002
- Antić, Vinko (ur.): *Trsat od davnih do današnjih dana*, Rijeka, 1982
- Antić, Vinko et al.: *Povijest Rijeke*, Rijeka, 1998
- Bartulović, Željko: *Sušak 1919-1947*, Rijeka, 2004
- Ekl, Vanda: Historijska toponomastika grada Rijeke i distrikta, u: *Starine 49*, str. 247-300, Zagreb, 1959
- Ekl, Vanda: *Živa baština*, Rijeka, 1994
- Gilić, Stanko: *Kostrenska toponimija*, Kostrena, 2004
- Gilić, Stanko: Riječka hodonimija, u: *Sveti Vid*, zbornik, 9/2004, str. 149-167, Rijeka, 2004
- Glavinić, Franjo: *Historia Tersattana: raccolta delle antiche, e moderne historie, annali, e traditioni*, Rijeka 1648, 1989
- Lukežić, Iva: *Trsatsko-bakarska i crikvenička čakavština*, Rijeka, 1996
- Kobler, Giovanni: *Memorie per la storia della liburnica citta di Fiume*, Trieste, 1978
- Lozzi-Barković, Julija: Stambeno graditeljstvo Sušaka, u: *Sušačka revija: glasilo za kulturu i društvena zbivanja Hrvatskog primorja, Kvarnerskih otoka i Gorskoga kotara*, god 5, br. 17., str. 47-53, Rijeka, 1997
- Margetić, Lujo, Moguš, Milan: *Zakon trsatski*, Rijeka, 1991
- Margetić, Lujo: Antička Tarsatica i počeci Rijeke, u: *Rijeka 1/1*, str. 29-34, Rijeka, 1994
- Matejčić, Radmila: *Kako čitati grad: Rijeka jučer, danas*, Rijeka, 1990
- Moguš, Milan: *Čakavsko narjeće: fonologija*, Zagreb, 1997
- Polić, Nikola: *Sušačke subote, pripovjetke, novele, feljtoni*, Rijeka, 1989
- Rački, Andrija: *Povijest grada Sušaka*, Sušak, 1929
- Rački, Andrija: *Prilozi k povijesti grada Sušaka*, Sušak, 1947
- Roglić, Josip: Prilog hrvatskoj krškoj terminologiji, u: *Krš Jugoslavije*, 9/1, str. 1-72, Zagreb, 1974
- Skok, Petar: *Dolazak Slovена na Mediteran*, Split, 1934
- Skok, Petar: *Osnovi romanske lingvistike*, Zagreb, 1940
- Skok, Petar: Toponomastički problemi, u: *Istoriski časopis*, 3/1952, str. 1-39, Beograd, 1952
- Skok, Petar: Kvarnerski lingvistički problemi, u: *Riječka revija 5-6*, str. 177-179, Rijeka, 1953
- Skračić, Vladimir: *Toponimija vanjskog i srednjeg niza zadarskih otoka*, Zadar, 1996
- Stražičić, Nikola: *Prirodna osnovica razvoja grada Rijeke*, Rijeka, 1988
- Stražičić, Nikola: Prapovijesne gradine na području grada Rijeke, u: *Sveti Vid 3*, str. 9-44, Rijeka, 1998
- Strčić, Petar: Osnovne odrednice u povijesti Rijeke, u: *Rijeka 1/1*, str. 17-28, Rijeka, 1994

Suić, Mate: Liburnia Tarsaticensis, u: *Adriatica praehistoric et antiqua*, str. 705-716, Zagreb, 1970

Šimunović, Petar: *Istočnojadranska toponimija*, Split, 1986

Šimunović, Petar: *Toponimija hrvatskog jadranskog prostora*, Zagreb, 2005

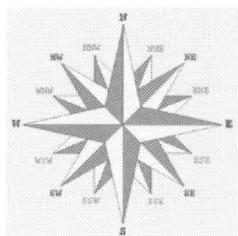
Tekavčić, Pavao: O kriterijima stratifikacije i regionalne diferencijacije jugoslavenskog romanstva u svjetlu toponomastike, u: *Onomastica Jugoslavica* br. 6, str. 35-56, Zagreb, 1976

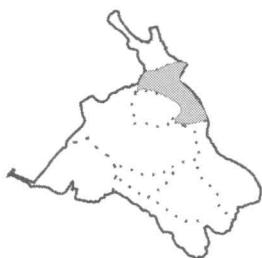
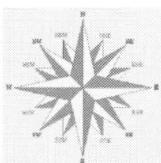
Vrignanin, Josip Srećko: *Sušak-Trsat*, Zagreb, 1932

Rječnici:

- Anić, Vladimir i dr.: *Hrvatski enciklopedijski rječnik (onomastika)*, Zagreb, 2002
- Cvitanović, Alfonso: *Geografski rječnik*, Zadar, 2002
- Skok, Petar: *Etimološki rječnik hrvatskog ili srpskog jezika*, I-IV, Zagreb, 1971-1974

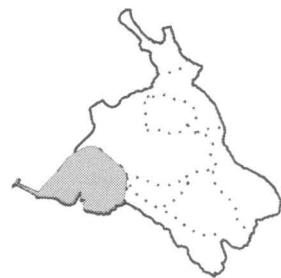
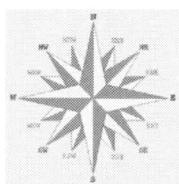
SEKTORSKA PODJELA k.o. SUŠAK

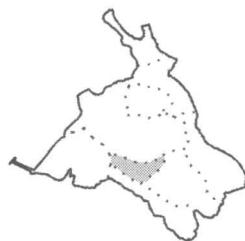
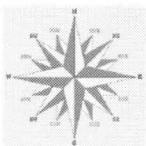
DONJA OREHOVICA

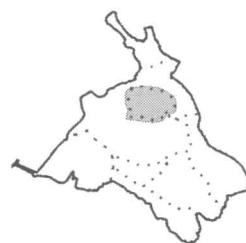
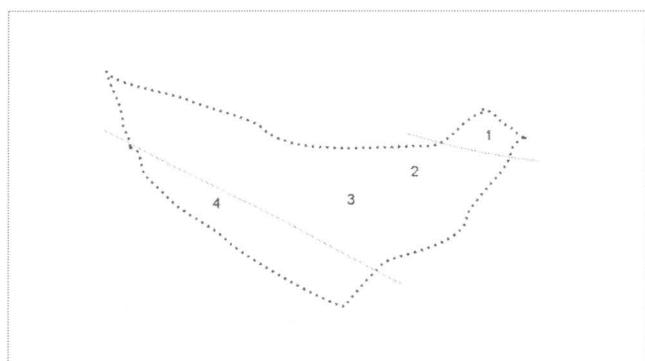

SUŠAK U UŽEM SMISLU

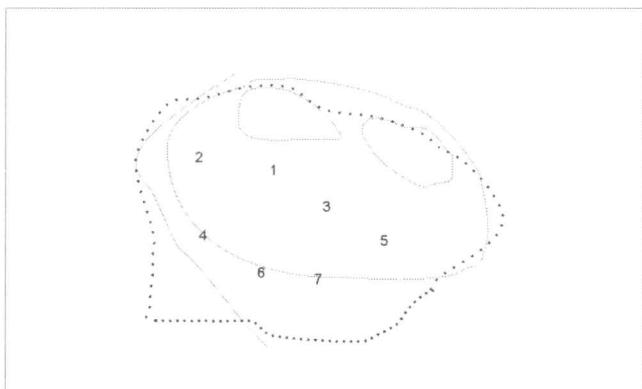

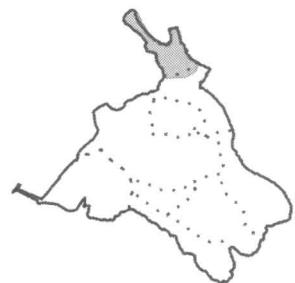
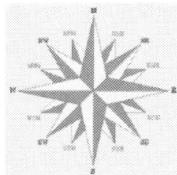

KRIMEJA

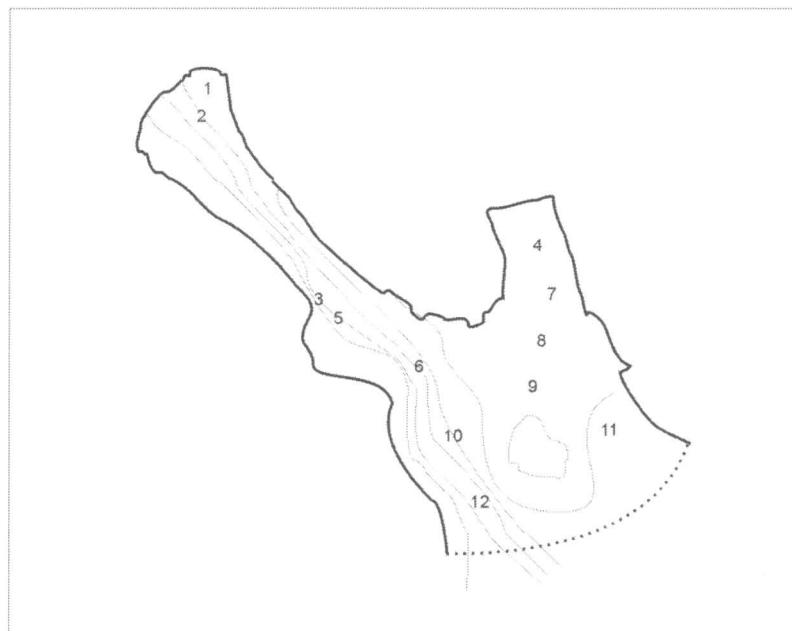

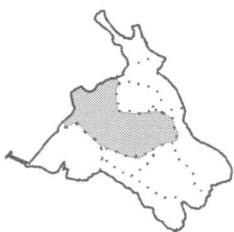
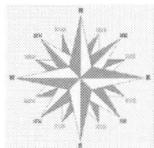
STRMICA

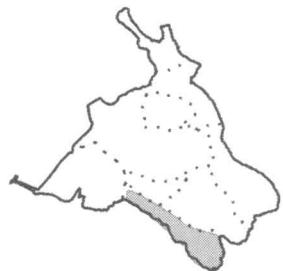
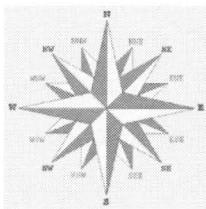
GORNJA OREHOVICA

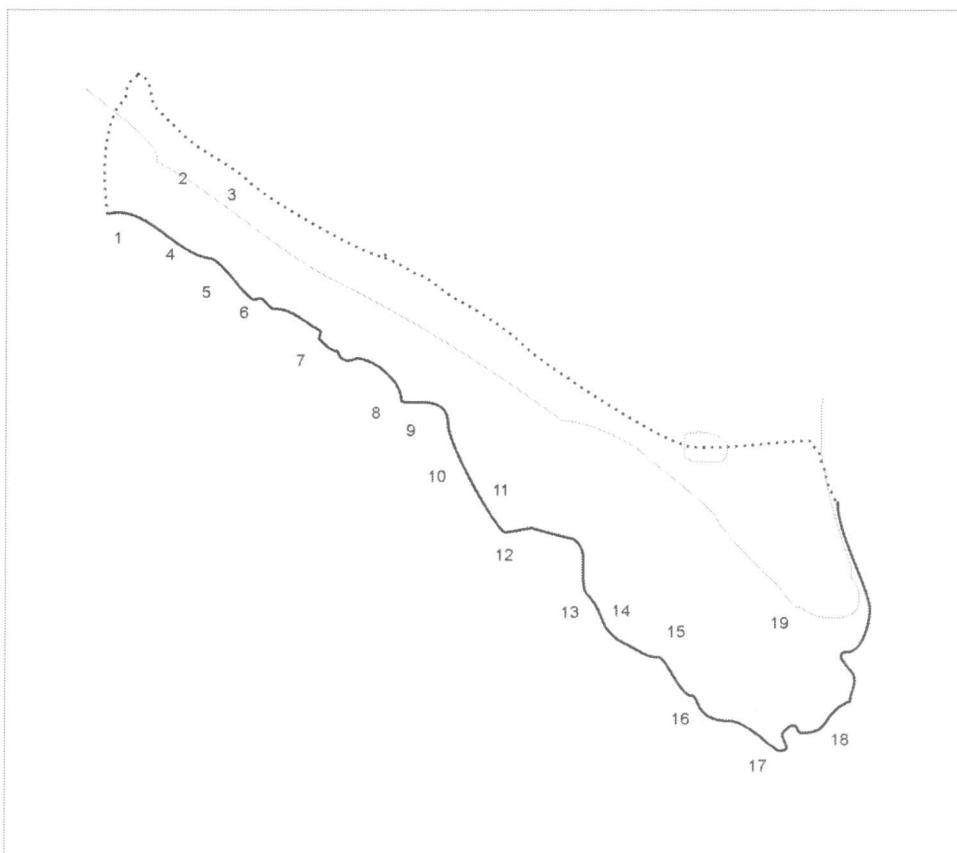

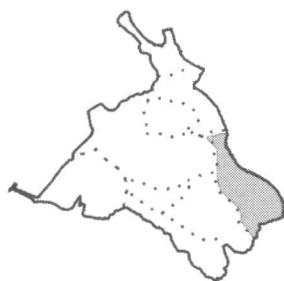
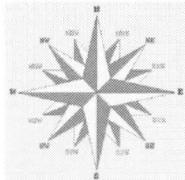
TRSAT

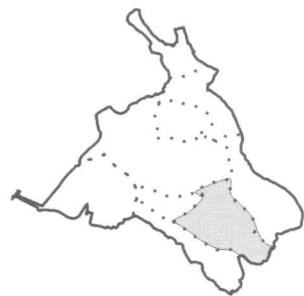
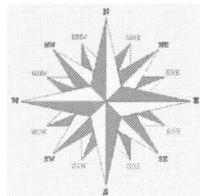
PEĆINE

GORNJA VEŽICA

DONJA VEŽICA

TOPONIMIA CONTEMPORANEA DEL COMUNE CADASTRALE DI SUŠAK

Riassunto

Nello studio è elaborata la materia toponimica raccolta con la ricerca sul terreno nel comune catastrale di Sušak. La toponomia contemporanea di com. cad. di Sušak riflette le circostanze storiche particolari di questo territorio. Il materiale documentario è stato registrato nel corso delle inchieste toponomastiche con la popolazione originaria e sono state composte le carte toponomastiche. Accanto alle forme raccolte si riporta la situazione odierna sul terreno. Si analizzano le caratteristiche morfologiche, sintattiche e semantiche del corpus. Oggi assistiamo alla perdita dell'identità ciakava della toponomia di com. cad. di Sušak e l'autore ha cercato di registrare i toponimi sotto l'influsso di dialetto nord ecavo dell'idioma ciakavo che non si sono estinti e sono ancora in uso.

Parole chiavi: *toponimia, comune catastrale di Sušak, carte toponomastiche, dialetto nord ecavo dell'idioma ciakavo*

PRESENT TOPOONYMY OF THE CADASTRE MUNICIPALITY OF SUŠAK

Summary

The article presents the corpus of toponymy collected from site researches in the cadastre municipality of Sušak. The toponomy of the cad. mun. of Sušak expresses the particular historical frame within which it was developed. Native speakers have been interviewed and toponomastic maps of the contemplated terrain have been made. Each item is accompanied with a description of the location. The author attempts to establish the common morphological, syntactic and semantical features of the corpus. As the identity of the cad. mun. of Sušak is rapidly changing, we collected the toponymes influenced by the north ekavian čakavian dialect which haven't disappeared and which are still used.

Key words: *toponymy, cadastre municipality of Sušak, toponomastic maps, north ekavian čakavian dialect*

Podaci o autoru:

Larisa Grčić-Simeunović, prof. francuskog i talijanskog jezika i književnosti, studentica poslijediplomskog studija Jezikoslovlja na Filozofskom fakultetu u Zadru.

Kućna adresa: Zadar, Hrvatskih književnika 14, mob.0915778836,

e-mail: larisa.grcic@zg.t-com.hr